

TGF – Gospel Celebration – Hånden på hjertet (2)

Tema: Jesus er kærlighedens kilde

Vi er her i efteråret i gå i gang med en ny serie af prædikener, som hedder ”Hånden på hjertet”. Det er prædikener, hvor vi deler rimelig u-filtreret, hvad vi oplever, at Gud har lagt på vores hjerte for TGF og for alle som har sin gang i TGF.

Det er ud fra et ønske om at skabe et fælles fodslag, som har både et himmelsk og jordisk perspektiv og som kan give retning og mening i forhold til hverdagen i TGF!

I dag vil jeg gerne fokusere på det helt grundlæggende i vores vision som kirke. Vi eksisterer grundlæggende for at give alle, som ønsker det, en mulighed for at finde deres vej tilbage til Gud. I Jesus ser vi Guds hjerte og Guds ønske for os og det er igennem tilliden og troen på Jesus, at vi finder vejen tilbage og får muligheden for at blive forvandlet, med Helligåndens kærlige omsorg og hjælp.

For mig er dette præcist, hvad der giver mig energi og motivation til at lægge så megen tid, kræfter og penge i TGF.

Jeg siger det ikke så højt, men – hånden på hjertet – så bliver jeg dybt berørt hver eneste gang jeg hører fra jer, hvad Gud gør i jeres liv og hvad I oplever med Gud i stort og småt, medgang og modgang.

At vi så sammen med Guds kærlighed i hjertet, gør alt hvad vi kan for at arbejde med på at gøre verden til et bedre sted, er jo en effekt af Guds kærlige omsorg for dig og mig.

Som apostlen Johannes så fint skriver: ”Vi elsker, fordi han elskede os først.” (1 Joh 4,19)

Det nye Testamente er fyldt med fortællinger om Jesus og alle de ting han sagde og gjorde... evangelisterne skrev dem ned for at vi skulle få et indtryk af Jesus, for at vi skulle tro, at Jesus er Guds søn, for at vi skulle få hjælp til at møde Gud, sådan som han er... for at vi skulle få et glimt af Guds væsen og Guds ufattelige kærlighed.

Lad os gå ombord i en af beretningerne!

Helbredelsen af den krumbøjede kvinde

”På en sabbat underviste Jesus i en af synagogerne. Der var der en kvinde, som i atten år havde været plaget af en sygdomsånd. Hun var krumbøjet og ude af stand til at rette sig helt op. Da Jesus så hende, kaldte han på hende og sagde: »Kvinde, du er løst fra din sygdom.« Han lagde hænderne på hende, og straks rettede hun sig op og priste Gud.

Men synagogeforstanderen, som var vred over, at Jesus helbredte på en sabbat, sagde til skaren: »Seks dage er bestemt til arbejde, og på dem kan I derfor komme og lade jer helbrede, men ikke på sabbatten.« Da svarede Herren ham: »I hyklere, vil ikke hver eneste af jer løse sin okse eller sit æsel fra krybben og trække dem hen og vande dem, selv om det er sabbat?

Men denne Abrahams datter, som Satan har holdt bundet i hele atten år, burde hun ikke løses af denne lænke på sabbatten?« Da han sagde det, blev alle hans modstandere gjort til skamme, men hele skaren glædede sig over alt det herlige, han gjorde.

Lignelsen om sennepsfrøet og om surdejen

Så sagde han: »Hvad ligner Guds rige? Hvad skal jeg sammenligne det med? Det ligner et sennepsfrø, som en mand

tog og såede i sin have, og det voksede op og blev et helt træ, og himlens fugle byggede rede i dets grene.«

Han sagde også: »Hvad skal jeg sammenligne Guds rige med? Det ligner en surdej, som en kvinde tog og kom i tre mål hvedemel, til det hele var gennemsyret.« (Luk 13,10-21)

Den Jesus som vi tilbeder, er fuldstændig vildt interesseret i mennesker omkring ham. Det er ikke former og traditioner som kommer i første række. Det er mennesker og det som fylder deres liv!

Det ser vi også her. Jesus har fået lov til at undervise ud fra skrifterne og er i gang med dette, da han får øje på en kvinde oppe på balkonen. Hun er krumbøjet. Hendes ansigt er fortrukket. Hendes øjne er matte og hun har mistet al håb om en dag at blive rask. Hun sidder helt alene på den plads, hvor de mindreværdige, de syge og urene sad.

Jesus stopper med sin undervisning. Han ser op på hende og straks viser Gud ham, hvad det er, som foregår hos denne stakkels kvinde. Han kalder på hende! Kom ned! Kom ned til mig nu!

Hele salen er i oprør. Hvad er det som sker? Hvad laver han. Inviterer han hende ind i midten af kirken? Hun er jo syg og uren og mærkelig! Det plejer vi bestemt ikke at gøre. Synagogeforstanderen bliver rasende, men siger ikke noget... men det syder og bobler inde i ham.

Langt om længe kommer kvinden ned til Jesus. Dæmonen slider i hende, men Jesus holder hende fast på beslutningen. På intet tidspunkt har kvinden sagt et eneste ord. Hun er skræmt fra vid og sans. Hun tør ikke sige noget.

Jesus siger højt: *»Kvinde, du er løst fra din sygdom.« Han lagde hænderne på hende, og straks rettede hun sig op og priste Gud.*

Salen jubler af glæde... kvinden begynder at prise Gud stående midt i salen, mens tårerne løber ned af hendes kinder.

Hele salen er i oprør. Synagogeforstanderen bliver rasende og aner ikke sit levende råd... han siger: *»Seks dage er bestemt til arbejde, og på dem kan I derfor komme og lade jer helbrede, men ikke på sabbatten.«*

Jesus bliver rasende på synagogeforstanderen og de, som har mere travlt med former og traditioner end de mennesker, som kommer i synagogen.

I hyklere, vil ikke hver eneste af jer løse sin okse eller sit æsel fra krybben og trække dem hen og vande dem, selv om det er sabbat? Men denne Abrahams datter, som Satan har holdt bundet i hele atten år, burde hun ikke løses af denne lænke på sabbatten?

Mit hjerte begynder at banke, når jeg læser denne beretning. En ganske almindelig kvinde, som ingen har interesseret sig synderligt for... eller som de har gået udenom... Denne kvinde ser Jesus og han frelser hende fra hendes forfærdelige liv. Hun var en Abrahams datter, med i pagten og på grund af hendes sygdom, blev hun ikke regnet for noget, endda mindre værd end et dyr.

Forsamlingen jublede og klappede og glædede sig over det de så. De så Gud "in action" og de nød det.

De så hvad Guds rige handlede om... at sætte fanger i frihed, at løse lænker... og dette fantastiske arbejde kalder Jesus os ind i... at se mennesker og se hvad der binder dem... og bryde de lænker, som binder mennesker.

Så siger Jesus: Hvad ligner Guds rige!? Og der bliver igen stille, da Jesus taler og hele forsamlingen er som tryllebundet.

Det ligner et sennepsfrø, som en mand tog og såede i sin have, og det voksede op og blev et helt træ, og himlens fugle byggede rede i dets grene.

Guds rige er det sennepskorn, som Jesus planter i hvert eneste menneskehjerte... og Guds rige bryder frem, der hvor det sennepskorn får lov til at gro og vokse sig stort.

For mig er det et fantastisk løfte om Guds trofasthed, om Guds vedvarende nærvær, om at Guds rige vokser i dig og mig, som noget dynamisk og naturligt... og som en konsekvens af denne givende og kærlige handling, får vi lov til at være med... vi bliver med Guds hjælp et træ, hvor fugle kan bygge rede... vi bliver et konkret tegn på Guds rige omkring os, som gør at mennesker ønsker at bygge rede, være sammen med os.

Men vi er også en surdej, som Gud bruger til at gennemsyre resten af dejen... Guds rige i os, gennemsyrer vores relationer, vores menighed, vores land... og baner vejen for menneskers frelse.

Det begynder med dig og Jesus! Hvor er Jesus henne i dit liv? Er din kærlighed til Jesus i blomst? Eller trænger du til at Gud planter et nyt sennepsfrø i dit hjerte?

Der findes ikke noget Gud hellere vil! Han venter på en lejlighed til at elske dig og bryde de lænker, som binder dig. Det er ren Jesus kærlighed! Det er ren JESUS K!

Det er derfor vi elsker at være en kirke, som giver rum og plads til Guds omsorg og kærlighed i hvert eneste hjerte!